

música | joaquín achúcarro

Achúcarro sublim

► **Programa:** Obres de Chopin, Debussy i Scriabin.
Lloc i dia: Església de Sant Genís, 26 d'agost del 2008.

EDUARDO RINCÓN

No crec que necessiti fer referència novament al talent interpretatiu d'aquest gran pianista que és Joaquín Achúcarro, i menys per al públic català que, any rere any, l'escolta al Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, i que és, sens dubte, un fervent admirador del seu art, com ho demostren les interminables ovacions que fan allargar sempre el programa. Un programa que, en el concert de dimarts, constava de quatre obres, d'entre les quals el famós *Preludi i nocturn per a mà esquerra*, de Scriabin. En aquesta ocasió, ens limitarem a comentar les obres que incloïa el programa dedicat a dos autors de la seva predilecció: Frederic Chopin i Claude Debussy.

Parlar d'obres cèlebres del compositor polonès és una tasca ingent, ja que pràcticament totes desporten el fervor del públic, però hi ha casos com el de la *Fantasia impromptu* en què la fama puja un graó més i el públic la situa com la seva preferida, tot i que no hi ha un motiu aparent, ja que la *Barcarola*, o alguna de les seves *Balades*, *Nocturns* o *Preludis* són d'igual o més vàlua. El cas de *Sonates* —només en va escriure tres— ja són figues d'un altre paner. El romanticisme és temps d'inici de la revolució que s'acosta amb el final del segle XIX, i seran alguns dels autors d'aquest moviment els que comencin a demolir el classicisme, que havia estat predominant fins llavors. En aquest preludi del canvi, Chopin hi tindrà un lloc preeminent, ja que ell, fins i tot per sobre de Liszt, farà del piano un instrument nou, amb una ampliació de la tècnica i l'estètica d'aquest que obrirà el camí dels grans compositors per a aquest instrument que el succeiran: per exemple, Claude Debussy, encara que Liszt sigui l'únic que impulsarà la revolució en la forma de sonata, i no el polonès. De les tres sonates que Chopin va escriure, la tercera és, crec, la que inclou menys innovacions. Els grans canvis en les obres de teclat estan repartits en moltes de les obres de Chopin.

Comentari a part, mereix l'obra de Debussy. Aquest sí que va revolucionar la música de piano i, igual que Chopin, crearà un estil, una forma que influirà sobre tota la seva generació i moltes de les següents, convertint el *chopinisme* i el *debussyisme* en una moda que serà explotada fins als extrems insans per molts dels seus epígons, tot i que la seva influència va ser fructífera en casos comptats de grans compositors com van ser Scriabin o Rachmaninoff, en el cas de Chopin. Debussy va ser igualment decisiu en l'evolució de la música, sobretot en la música orquestral, amb l'eixamplament del terreny de l'harmonia, l'ampliació de la modalitat i per tant de la superació de la tonalitat. Achúcarro ens va servir brodat el seu primer llibre de *Preludis*.